

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XXXIII. Cælitus beati Engelberti Coloniensis Archiepiscopi cædem
prænoscit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

CAPVT XXXIII.

*Calitus beati ENGELBERTI Coloniensis
Archiepiscopi eadem prænoscit.*

OPERAE pretium est, illud etiam
inferere lectioni, & Lectorū me-
moriam commendari, qualiter passio
eximij Præfulis ENGELBERTI, Co-
loniensis Archiepiscopi, nostro IO-
SEPH, non per phantasmata somnio-
rum, sed per visionem etiam corporeis
oculis manifesta fuerit præostensa.
Scribo autem illam (quantum valco
meminisse) sicut eam ex videntis ore
suscepi. Ante præfati Pontificis pas-
sionem circiter quatuor septimanas,
vna nocte media, firmamenti & fide-
rum (vt æstimo) puritate delectatus,
ex causa suprascripta, sub diuo exierat;
& stabat, Dominum Creatorem in
creaturarum speciositate cōtemplans.
Ab eo enim tempore, quo naturam &
dispositionem creaturarum per exces-

G 3 sum

sum cognouerat, illas cum maiori deuotione & delectatione consueuerat intueri. Cùm ergo lunarem globum in Meridionali plaga inspiceret, eo tempore pleno & inoffenso lumine resplendentem; ad plagam Aquilonarem conuersus, vidit aliam Lunam oriri, cuius claritas tanta erat, vt naturalis Lunæ claritatem perfectam pænè penitus obscuraret. Et cùm rei nouitate staret attonitus; ecce, respexit firmamentum ad dexteram aperiri, & inter aperturam & Lunam illam phantasticam (quæ iam versus aditum cæli ceperat eleuari) vidit figuram gladij, breuis quidem, sed lati, quales sunt gladij* bauuvarorum. Luna verò, quæ ab Aquilone versus Orientem ascendere videbatur, cùm gladium contigisset; aditum firmamenti pariter intrauerunt. At IOSEPH, non intelligens visionem (non dubius tamen, quin aliquid magni portenderet) cum anxietate cordis ad lectulum est regressus. In quo

* An Bauuvarorum, vt habet Surius, an verò bauuvarorum, pro, rusti-
corum.

ORDINIS PRAEMONST. 103
quo cum se sollicitus reclinaret, palpebris ad dormitandum aliquantulum resolutis, turbam quamdam ante domum, in qua iacuit, sibi visus est transeuntem audire, & alterum ad alterum conquerendo dicentem: Heu! heu! Episcopus ENGELBERTVS occisus est. & hoc saepius repetebant. Coniecit satis ex hoc vir beatus, quid visio illa portenderet, sed dubitavit credere visioni. Dixit enim apud se: Quomodo vir tantae gloriae, & tantae potentiae, tantis semper fultus comitibus, occidetur? Quod si occisus fuerit, quis credet, virum totum saeculo deditum, virum tantorum successuum, & tantarum deliciarum, subito coronari? Sed non potuit res praestensa non perfici, & ordinata à Domino non consummari. Cecidit ergo brevi post tempore vir tantus suorum gladijs proximorum; pro quo, ne caderet, extraneorum potius debuerant gladios sustinere. Vna tamen visionis parte completa,

G 4 adhuc

adhuc IOSEPH (vt sibimet semper suspectus esse consueuerat) de glorificatione Martyris dubitabat. Facta est itaque vox dicens ad eum: Pro eo, quòd visioni verissimæ, fidei oculos aduertere noluiſti; ecce, oculorum corporis dolorem incurres: nec sanitatem aliquatenus consequeris, donec oculos cereos ad sepulchrum Martyris offeras, & in tua sanatione eam experiaris certissimè (de qua nunc dubitas) veritatem. Dicta, fides protinus subsecuta est; IOSEPH oculorum dolore graui-
 ter infirmato, &, per impletionem voti præfati, subita & integra sanitate recepta. Omitto scribere, quid mihi responderit, quærenti ab eo quid cælo aperto conspexerit; ne Philosophis aut Theologis quæstiones videar suscitare. Sed nec ipsam visionem articulatim expono: videlicet, quid pulchritudo Lunæ Lunam superans naturalem, & iter ipsius ab Aquilone in Orientem significet; quid etiam breuitas

*Oculi eius
 curantur
 oblati oculis
 cereis ad
 sepulchrum
 S. ENGEL-
 BERTI.*

ORDINIS PRAEMONST. 105
tas & latitudo mucronis, & cetera quæ
circa hæc possunt disquiri; cùm nostra
breuitas possit sufficere simplicitatis
amicis, quibus in hoc Opusculo me
fateor potissimum deseruire.

CAPVT XXXIV.

*Quantos sub Altaris Sacrificio mentis
sepè patiatur excessus.*

SVBNECTERE libet (utinam di-
gnè liceat) de gratia singulari, quam
ei omnium largitor gratiarum, ali-
quot annis ante decessum suum, con-
tulerat in sacrosanctis Missarum my-
sterijs, omnibus antè actis tempori-
bus inauditam. Sed nec ista scribimus,
vt trahantur ab aliquo in exemplum,
qui non fuerit similis exemplari. Bea-
tus igitur, & Deo dilectus & homini- Eccli. 45.
bus, IOSEPH, licet à principio Or-
dinationis suæ, singularis fuerit gratiæ
in diuinis, vt summo Patri, præ ceteris
Fratribus suis, tamquam vnicus habe-
G 5 retur;